

Tady je Matej Skalický a tohle je Vinohradská 12.

Ruský prezident je válečný zločinec, říká uprchlí kapitán ruské federalní ochrany sužby, Gleb Karakulov.

Dnes je pátek 21. dubna.

Ruský prezident je válečný zločinec.

Rozhovor vydaný ruským investigativním centrem DOS je, které založil kritik Kremlu Michael Chodorkovský.

Z Glebem Karakulovem mluvil Ilya Rožděstvěnský.

Gleb Karakulov byl až do poloviny říjí na 2022 kapitánem federalní ochrany služby, FSO.

Pracoval přímo pro Vladimíra Putina jako Inžinýr na ředitelství komunikace prezidenta.

Zaíšťoval bezpečné spojení.

Na počátku říjí na loňského roku odcestoval pracovně do Astany, kde se hlava ruské federace účastnila 3 akcí.

6. azíského samitu, schůzky rady společenství, nezávislých států a ruskostredo azíského samitu.

Poslední den sužební cesty 14. října Karakulov opustil své kolegy a odletěl se svou manželkou acerou do istanku.

Ruské investigativní centrum Dosie strávilo více než 10 hodin rozhovory s Karakulovem o jeho rozhodnutí o dejíc FSO a z Ruska.

Jde o nejvýše postaveného důstojníka z pravodajské služby, který v nedávné historii zběhl na západ. Centrum Dosie ověřilo pravost Karakulových dokladů.

Podrobnosti z jeho vyprávění odpovídají informacím z různých datavází a otevřených strojů.

Utěk

Gdyste si uvědomil, že je čas skončit?

Spousta věcí nasvědčovala tomu, že ve své práci s čistým svědomím nemůžu pokračovat.

Za necelé dva roky jsem měl jít do výslužby.

Plánoval jsem odsloužit si zbývající čas, splatit hypotéku a bylo by to, už bych svůj kontrakt neprodloužil.

Ale Loní Fúnoru byla rozpoutána zločiná válka, já jsem už nemohl dělat kompromisy se sebou samým.

Nemohl jsem zůstat ve službách tohoto prezidenta, považuju ho za válečného zločince.

A i když já sám jsem se do téhle války nezapojil, nebylo pro mě dál možné plnit jeho zločinné příkazy, ani zůstat v jeho službách.

Aktuálně nejste v Rusku, jak se vám podařilo odejít?

Všechno to začalo 24. února. Jako mnoho ostatních Rusů jsem doufal, že nedojde k eskalaci konfliktu.

To ráno, 24. února, jsem strávil půl hodiny v naprostém šoku.

Potom, zřejmě v důsledku stresu, se u mě rozvinuli zdravotní potíže a strávil jsem 3 měsíce na Nemocenské.

Podařil se mi nějak uklidnit a začal jsem sám sebe přesvědčovat, že se mě to netíká.

Ale přirozině jsem si uvědomil, že se musím ale spoň pokusit nějak odejít ještě před výsluhou.

Bohužel mi propadl zahraniční služební pas a já musel podat žádost o objezné civilní doklady.

Zabralo to 3 měsíce a dovolenou.

Nakonec moje první zahraniční služební cesta začala po dlouhé pauze 1. srpna a trvala celých 19 dní.

Byl jsem obklopen lidmi, kteří si do slova vychutnávali každíčky detail o válce.

Ani nejde pobsat, jak odporné a nepříjemné to bylo.

Takže vaši kolegové s federálních ochranné služby skráceně FSO debatovali o tom, jak to vypadá na frontě?

Ano, a dokonce si v těchle rozhovorech libovali. Nevím, přišlo mi to naprosto nechutné.

Rozhodl jsem se skončit. Je těžké ukončit kontrakt, ale možné to je.

Potom přišlo 21. září a mobilizace.

Pochopil jsem, že i když odejdu ze služby, stane se ze mě záložák a po propuštění mě pošlou přímo na frontu.

Já bych ale nemohl souhlasit s tím, abych se do téhle zločené války zapojal.

Ze služební cesty jsem se vrátil 22. září.

O pár dní později jsem zjistil, že mě zapsali nad další úkol tentokrát do Astany, v Kazachstánu.

No a to byla dobrá příležitost.

A co se stalo v Astaně? Jak jste svůj útěk naplánoval?

Odletili jsme všechno připravit 6. Žína.

Žína zůstala pár dalších dnů v Moskvě a s cerou odcestovali do Astany 8. řína.

Pokusili jsme se celý náš život zbalit do 3 kufru.

Šlo o pracovní cestu, letěl jste z kolegy z ochranky.

O několik dní později se k vám přidela partnerka a nikdo z kolegu se nevyptával.

Předpokládám, že manželky z příslušníky ochranné služby většinou do zahraničí nejezdí.

Ona nebyla ubitovaná přímo ve stejném hotelu.

Před společnou cestou na letiště jsme se setkali jen jednou.

Zvednout můj kufr, protože si dovedu představit,

že kdybych zabíleho dné, kolem oběda odnášel kufr, bylo by to nápadné.

Ženě to zabralo do slova dvě-tři minuty, ale byla velmi nervózní.

V tu chvíli jsem byl s cerou nedaleko hotelu, abychom nebudili pozornost.

Nakonec jste se rozhodli, že je čas utéct. Jak se to odehrálo?

Nebyl to jasný pocit, že by to měla být tahle konkrétní hodina nebo den.

Všechno bylo v neustálem pohybu, a já o tom neustále přemýšlel.

Říkal jsem si třeba dobře, neska ne, neska to neklapne.

Takže jsem to takhle dvě nebo tři dny odkládal, dokud všechno neladilo.

Nejdůležitější bylo, že 14. řína končila služební cesta.

Naše skupina se měla vracet zpátky do Moskvy, 15. ráno.

Víc to už nešlo odkládat.

Další věcí bylo, že jsme k práci dostali nové služební pasy.

Fastaně nám je rozdávali, protože jsme se při výkonu práce museli nějak identifikovat.

Pamatuju si ten šok, když 14. řína ráno, asisten třeba naší skupiny přikázal, abychom je odevzdali.

Předtím jsem měl své doklady pořád u sebe celý týden.

Měli jsme stále rozpracovaný úkol a oni nám na jednou řekli, abychom odevzdali pasy.

Sedím tam, se sluchátky na uších, sledují mobil nebo hledám věci na YouTube.

Někteří kolegové vytáhli své doklady, ale já do samého konce předstíral, že neslyším.

Kdyby ke mě někdo přišel a zeptal se, tak kde máš ten svůj pas? Řekl bych, nevím, možná na hotelu.

Také jsem se z kolegy dohodl, že půjdu popráci, nakoupit pár suvenýru, hral jsem očas, aby mě nezačali hledat.

Jak jste tedy odcestovali?

Seženou a s cerou jsme vyrazili na letiště kolem třetí hodiny, chlapi, kteří měli své už splněno, se

vydali nakupovat.

Stále mi psali a ptali se, kde jsem, odpovídal jsem, že jsem chtěl jít taky nakupovat, ale po obědě se mi udělalo špatně.

V tu chvíli už jste byl, ale na cestě na letiště?

Ano, celé centrum bylo uzavřené kvůli samitům, já jsem se bál, že budou kolony, ale cesta na letiště byla nakonec klidná.

Pak následoval běžný čekín pro let do Istanbulu a ode vzdání zavazadel.

Říkal jsem si, že by mohli mít nějaké dotazy na můj služební pas, protože je trochu jiný než běžné doklady, má jinou barvu.

Nikdo se ale na nic neptal, takže pak už to byla jenom otázka mých nervů.

Let byl odložený asi o hodinu, podle mě jsme odletěli v 17.30.

Dobrou už mě hledali ze všech sil. Někdy kolem 5. jsem jim psal, že nakupovat suveníry nepojedu.

Místo toho se vrátím do práce a dodělám resty.

Asi ve 14.00 zhruba 10 až 15 minut před odletem jsem si prostě vypnul mobil.

Podme si to ujasnit.

Aktivní příslušník FSO opustil své pracoviště, je přič několik hodin.

Kto chvíli, prochází letištní kontrolou a nikdo nevyšiluje, nikdo po vás nepátrá se psy a zbraněmi, nikdo se nepokouší přimět vaše letadlo k přistání.

Tako výklid vašich koleguje ohromující.

Musel se mě trochu zmást, určitě zvržili.

A po pár dalších hodinách vaše letadlo přistálo a znovu jste zapnul telefon, bombardovali vás SMS zprávami, že jste šmejtit a z rádce?

Nebyl to úplně přívál správ, přišel mi kolem 5 SMSek.

Čilá konverzace probíhala v době, když jsem telefon vypnul, šlo obvyčměny typu, kde je, možná šel tam, možná, už se vrátil, podme se potívat na jého pokoj, nikdo tam není.

Takových správ byl bezpočet.

Ale objevili se i dvě nebo tři takového druhu, jako Tishmayde.

A taky se mě pokoušel skontaktovat důstojník operačního oddělení.

Co myslíte tím, že se s vámi pokoušel spojit důstojník operačního oddělení?

Myslel si, že bych mu mohl odpovědět, napsal mi...

Ahoj, jak se vede?

Tady je pan N, ozvy se co nejdřív něco takového.

Jak brzi si podle vás kolegové uvědomily, co se stalo?

Já se můžu jenom dohadovat.

Když jsem v půl šesté odpoledne odlétal, tak kolem šesté už jim to muselo začít docházet.

Tehdy si to ale jen uvědomily.

A postupně museli vysledovat celý řetězec událo stí, které k útěku vedli.

Operační důstojník mě kontaktoval asi v osm astanského času.

Takže pokur by byl odlet pozdržen, ještě o další hodinu, hodinu a půl.

Byl byste pravděpodobně zadržen na letišti?

O tom jsem v tu chvíli nechtěl uvažovat.

Moje žena byla velmi rozrušená.

Dobře si pamatuju, jak v Bělorusku musilo přistát letadlo s Armanem Pratasevičem.

Pořád jsem se uklidňoval, že já jsem přeci jen radový inženýr.
Tak proč by kvůli mě mělo přistávat letadlo?
Ale vy přeci nejste jen inženýr, jste příslušník FSO.
Podle ruského práva jste se dopustil tresného činu?
To je pravda.
Čím se dá v takové situaci uklidňovat?
Jednoduše jsem věděl, že ještě větším zločinem by bylo zůstat ve svém původním zaměstnání.
Né z pohledu ruského práva, ale z pohledu lidskosti.
Kdy jste své manželce řekl, že jste se rozhodl skončit?
Musel se mít říct hned. Takže 24. února 2022.
A věřila tomu, že jste připravený o date?
Nemyslím si. Nemůžu odpovídat za ní, ale musela být na vážkách.
Myslím tím, jak bychom mohli?
Zrovna jsme dodělali nějaké práce v bitě, pořídili jsme novou kuchyň, auto a tak podobně.
Celá jedí rodina žije v ruzku a ona se toho všeho najdnou má vzdát.
Myslím, že na to tehdy jednoduše nebyla připravená.
Ale o měsíc později už ano.
Taky se dívá na správy.
Uvědomila si, že z toho nikdy nic dobrého nemůže vzít a že je při nejmenším její povinností udělat něco pro budoucnost naší cery.
Zeptal jsem si jí, jestli by odjela. Nemohl jsem to udělat sám.
V Srpnu, když jsem byl na pracovním výjezdu, měla čas pro sebe.
Takového času mimoč nemýváme.
Tehdy se musel rozhodnout, řekla mi, a je to?
Nebudu chodit kolem horké kaše?
Sem připravená.
Jak to vzal zbytek vaší rodiny? Věděl vůbec někdo, co máte v plánu?
Moji příbuzní ne. Už jsem byl v Istanbulu, když to zjistili někdy 8. nebo 9. listopadu, kdy u nich proběhli domovní prohlídky. V tuhví jim muselo dojít, co se děje.
Od UNORA ubíhla spousta času.
Od té doby měl dost příležitostí se svými rodiči mluvit a o svém rozhodnutí jim říct.
Ale neudělal jste to, proč?
No protože se dívají na televizi. Jakkoliv podivně, to může znít.
Když mě v létě navštívila moje matka, večer byla zapnutá televize, běžel tam přímý přenos, další opájení se válkou.
Televize vám umožnila vžít se do pocitu, že jste přímo na místě, mohli jste sedět na gauči a cítit se jako by jste byli v zákopech.
Začala televizní debata, požádal se mý, aby přepnula na jiný kanál, protože to bylo nesnesitelné.
Slyšel jsem už nespočet podobných diskuzí v práci.
Mým to snad poslouchat i doma, a moje mámami odpovědila. A proč by ne? Měň to nech zapnuté.
To byl jeden z lakmusových papírků, abych se ujistil, že sní není možné o ničem debatovat a ním o našem plánu. Nešlo by to.
Jednou jsem se pokusil ji vysvětlit, že Ukrajina je nezávislou zemí, tak co tam sakra děláme?
Pamatuju si, že mě ani ne nechala domluvit. Přišla okamžitá reakce. Co to má být? Chystáš se utéct?

S nějaký tajný agent? Nebo co? Nevzpomínám si, co přesně ještě řekla, ale pokračovala. Pokud něco uděláš, tak tu ostudu neunesu. Budu se muset zabít. Já jsem se rozhodl, že se už víc nebudu namáhat.

Ani později jste si o tom s rodiči nepromluvili?

Ne.

Takže nerozuměli tomu, pro čím dělají domovní prohlídku?

Jsem si jistý, že vědí, že žiju vyné zemi. Musí ale znát jen jednu stranu celého příběhu.

Ale nemluvili jste o tom spolu?

Ne. Ani nevím, jestli se k tomu vůbec někdy přimějí.

Rozumíte té reakci FSO na váš útěk? Jak to, že už vás dávno neproná sledují s novýčkem?

Ještě po mě s novýčkem nejdou, ale už obešli mé příbuzné a myslím si, že důvod tohoto vlašného zájmu o mou osobu je tenhle.

Myslí si, že mají spoustu dalších podobných inženýrů, takže o jednoho víc nebo má je to jedno.

Říkáte o jednoho víc, o jednoho má, jakoby to bylo na dením pořádku, že členové FSO opouštějí Rusko?

Ne, ne, v tomhle smyslu, ne. Nikdy dřív se to nestalo, dokonce ani, že by o tom někdo šířil jen drby.

Takže je to pro ochranu službu nakonec přeci jen velká událost? Nebojíte se, že po vás půjdou nějaké další čepiga nebo miškin?

Tihle turysti? Co na to říct? Vzhledem k tomu, že naši příbu z ním měli osmého a devátého listopadu návštěvu, tak začínám z toho mít úzkost.

Ano, mám obavy, ale jaký mají smysl?

A máte nějaké plány, co chcete dělat dál?

Všechno se neustále vyví. Mým nejdůležitějším cílem je uchránit své dítě od zkušenosti s hrůzami války,

aby stát, který všemi možnými způsoby zasahuje do výchovy našich dětí, nijak neovlivňoval.

Aby moje cera vydostla v míru milovném prostředí a stala se slušným člověkem. Všechno, co dělám, dělám pro její dobro. To je můj hlavní úkol.

Vladí mír Putin a Federální ochranné služba.

Jak jste se dostal k FSO, Federální ochranné služby?

V letech 2004-2009 jsem studoval na Mažajského Vojenské Kosmičké Akademii. Promoval jsem v roce 2009 právě v době,

kdy někdejší ministr obrany Anatoly Serdukov zahájil své reformy. Propouštělo se a najdnou jsme tam byli my právě do studování,

kterí nevědí, co se sebou. Spousta cadetů, přestože už byly přidělení k jednotce, neměli své místo a pobírali snížený plat.

Naše vyhlídky byly obecně řečeno, dost neudčité a snažili jsme se pro to najít alternativu. Já jsem se nějak přeznáme dostal k příležitosti u FSO.

Ta možnost se mi zamlouvala Federální ochránka ředitelství komunikace prezidenta. No to sní dobře nemyslíte?

Na víc příležitost stáče jsou částí celého toho procesu a i když nepřímou pohybovat se v okolí prezidenta,

já nevím, dalo by se to nazívat s Nataš Romantickou představou. S potíšením jsem souhlasil. Jo, bylo to kůl. A ještě k tomu přímo v Moskvě.

Jak se tedy lidé dostávají k FSO běžně?

Existuje akademie FSO ve městě Orel. Většinamých kolegů vystudovala právě tuhle akademie, ale někteří tak 20 až 30% přišli z ministerstva obrany.

A pár lidí přestoupilo ze státní služby.

Jak přísně je výběrové řízení?

Projdou si vás. Životopy spozovou vás na pohovor. Dělá se taky test spůsobilosti a nejrůznější logické úlohy. Je to celkem zlouhavé.

A jak dlouho to trvala vám?

Poprvé jsem odjel do Moskvy v lednu 2009. V době, kdy jsem končil akademie, už jsem věděl, že mě vzali. To byl červen. Takže to zabralo půl roku.

Co jste v ochraně službě dělal? Jak vypadal váš běžný den?

Byl jsem inženýrem, pracoval jsem na ředitelství pro prezidentovu komunikaci.

Šifrovali jsme komunikaci nejvyšších státních úředníků, prezidenta a premiéra.

Byl jsem součástí skupiny, které říkáme terénní jednotka.

Ta sprostředkovává komunikaci pro prezidenta a premiéra během jejich pracovních cest, po rusku i v zahraničí.

Už zmíněná Astana byl můj 183. nebo 184. výest.

Šifrovali jsme a obsluhovali jsme potřebná zařízení.

Aby telefon fungoval, je potřeba spousta dalšího vybavení.

Nějak to přiblížím. Na nejkratší pracovní cestu potřebujete zaplnit tak půlku nákladiáků kamaz.

A pokud je potřeba splnit větší objem úkolů, naplnit takový kamion k lidně i celý.

Vedle sprostředkovávání komunikace, co dalšího FSO dělá a jaké další jednotky jsou její součástí?

Skládá se s obrovského množství jednotek všeho druhu.

Za veškeré aspekty prezidentovy práce jako nejvyššího představitele v státu jsou zodpovědní právě pracovníci FSO.

Řeší záležitosti fyzické bezpečnosti a ochrany a organizování veškerých akcí, kterých se účastní vrcholní představitelé země.

Všichni vědí, že jsou tu kucháři, kteří pro prezidenta a přeměra vaří.

Všechno jídlo je kontrolováno a existuje i zvláštní služba pro provádění takových testů.

Biologické bezpečnostní centrum.

Sou tu taky hasiči, inženýři a požárníci, kteří s ochrankou cestují,

aby proskoumali příslušnou dokumentaci a skontrolovali všechno zařízení podle technických a požárních předpisů.

Některé jednotky jsou zodpovědné za informační technologie,

videokonference, přístup k internetu a podporu na místě.

Jenom, že v případě Putina je situace trochu zvláštní.

Nepoužívá to těžší internet.

Jednotka nicméně existuje, protože se účastní videokonferencí, které jsou obzvlášť žádané od roku 2020, kdy začal covid.

Takže je to stát ve státi?

Ano, je to skutečně autonomní organizace.

Jaká jednotka v FSO je považována za nejprestyžnější?

Joho pohleduje komunikace opěrným bodem pro velení a řízení, ale prezidentová ochránka je důležitější,

protože je v příjímém kontaktu s prezidentem a premiérem.

A co Vladimir Putin setkáste se s ním někdy?

Jak moci jeho mediální obraz odlišný od reality?

Poprvé jsem ho viděl během své první služební cesty v Kazaně.

To byl říjen 2009.

Nikdy jsem ale neměl šanci s ním promluvit.

Mohl jsem tam být, vidět a sledovat všechno, co sedilo,

ale neměl jsem příležitost k němu přijít a mluvit s ním.

Prezidentu v pracovní program je velmi nabity a neustále je obklopen osobní stráží, spoustou lidí, takže ne bylo by obtížné přijít k němu a zeptat se, jak se máte.

Putin hodně pracuje, to je během cest vidět.

Nechodí do postele před druhou nebo třetí ráno moskevského času,

a když je třeba na kamčatce, má schůzky naplánované u prostřed noci.

On duše, protože v Moskvě je zrovna den a je to tak pro něj příjemnější.

Je pro zaměstnance běžné, aby se bavili se svým šéfem.

Děje se to v FSO, luví příslušníci s Putinem.

Říkejí mu šéf, v každém směru ho, uztívají a takodem im luvím.

Odkud Vladimir Putin získává informace. Jak moc se nachází v informační vaku?

Nepoužívá mobilní telefon, teda já jsem ho za celé roky služby neviděl s mobilem ani jednou.

Byhem pracovních cest, když jsme doprovázeli premiéra, byla tam obvykle další osoba, která cestovala s námi.

A ta disponovala při pojení k internetu, obstrávala jakou si digitalní kancelář, laptop a přístup k síti.

S Putinem, jako prezidentem, takový člověk nebyl potřeba.

Jaký smysl má internet? Vytisknu vám to.

Ne, dělám si s randu, ale ne, skutečně, on nepoužívá internet ani mobil.

Příma informace pouze od svého nejuššího okolí, což znamená, že skutečně je v informačním vaku.

Obecně se má za to, že prezident spolehá na správitajných služep, jsou jeho zdrojem informací.

Ano, to jsou.

Sleduje prezident televizi.

Trvá na tom, aby všude, kde zrovna je, byla dostupná ruská televize.

Je Putin skutečně celou dobu v izolaci?

Ano, to je. Stále máme prezidenta v dobrovolné izolaci.

Museli jsme dodržovat striktní karanténu pod celé dva týdny před každou událostí,

i kdyby měla trvat jen 15 nebo 20 minut.

Existuje skupina zaměstnanců, kteří jsou prověřováni zdá skutečně podstoupili tuto dvou týdení karanténu.

Tí jsou označení za čisté a můžou s Putinem pracovat ve stejné místnosti.

Mají zaměstnanci představu, proč je tento striktní lockdown zapotřebí?

Všichni jsou ohledně toho trochu zmatení, protože každý byl přinud se nechat se naočkovat.

Každý prochází screeningem, monitoruje se jeho zdravotní staf a běžně musí být testován.

Vím, že všichni prezidentovej asistenti podstupují PCR testování i několikrát deně.

Nemám tušení, proč? Pravděpodobně se prostě jen obává o své zdraví.

Možná je Vladimir Putin v terminálním stádiu nějakého onemocnění a to je důvod, proč se tak obává, že by mohl chytit kovit?

Oni, čem takovém moji kolegové nemluvili, pokud má nějaké zdravotní potíže, musí být spojené s jeho věkem.

Zřejmě nějaké má, ale hádam, že nejde o nic vážného.

To je otázka, kterou se obsesivně zabývá tak polovina světové populace. Jak je na tom Vladimir Putin se zdravím?

Řeknu vám jedno. Jezdil jsem s ním na služební cesty a před rokem 2020 bylo opravdu hodně.

Potom zůstával ve svém bunkru a uskutečnil možná jednu maximálně tři cesty ročně.

Ačkoliv se dríf realizovala spousta služebních cest, jen jedna nebo dvě byly zrušené kvůli jeho zdravotním ustavu.

Jedna nebo dvě služební cesty to bylo za jaké období?

Za celou dobu, co jsem tam pracoval.

Od roku 2009?

Ano, správně.

Takže během 13 let bylo zrušeno jen pár cest kvůli Putinovou zdravotním ustavu?

Ano, je to docela pravděpodobné, protože k tomu zrušení došlo dva krát za sebou.

Je v lepším zdravotním stavu než většina lidí jeho věku, chodí na každoroční lékařské prohlídky.

O nutnosti instalace komunikačních spojů v moskevské ústřední nemocnici se většinou dozvídáme s předstihem.

Běžně tyto zdravotní prohlídky probíhají v létě nebo brzy na podzim.

V roce 2022 to ale bylo už vdubnu.

Musí karanténu dodržovat i Putinovi příbuzní, než se s ním setkají.

To nedokážu říct, nevím.

Vývůbec FSO o tom, že by měl Vladimir Putin nějaké příbuzne, vydá se s někým osobně?

Je veřejným tajemstvím, že má děti.

Z nějakého důvodu se o nich zminuje jako o těchto ženách.

Ale protože si nemůžu takovou informaci ověřit osobně, tak to nepotvrdím.

Jednou jsme byli na služební cestě a dělali svou práci, když nám telefonistka řekla,

Putinova nejmlačí cera, Jakatěryna, má svého pobočníka a je na dovolené v residenci v Soči.

Putin tam byl tou dobou taky.

Projdu teď se znam známých příbuzných Vladimira Putina.

Jakatěryna Tihonovová je pod ochranou FSO.

Ano, a tráví dovolenou ve stejnou dobu a na stejné místě jako Putin.

Pak je tady prezidentová druhá cera, Marija Voroncovová.

To, co jsem říkal, vím přímo jen o Jakatěryně, ale u Marije to bude pravděpodobně stejné.

Vladimir Putin měl až do nedávná úředně manželku, Ludmilu Putinovou.

Setkal jste se s ní někdy v rámci své profese?

Ne, nikdy jsem ji nepotkal.

Před více než 9 lety proběhli služební cesty, kde by jako první dáma měla být, ale nikdy jsem se s ní nesetkal.

Má prezident hnoučata?

To nevím. Moji kolegové se o tom nikdy nebavili. Mluvili, ale o Alině Kabajevové.

O tom, že spolu žijí, ale šlo jen odrby.

Mluvili někdy vaši kolegové o Dětech Putina a Kabajevové?

Ne, o nich nemluvili. Tedy, abych byl úplně přesný, bavili se o tom, ale v této fázi šlo jen o zvěsti.

Není to něco, co bych mohl s toutou potvrdit.

Dalé je v souvislosti s Vladímiřem Putinem změňována světla na Kryvonogichová údajně spolu mají ceru.

O tom jsem nic nezlyšel, ale vzledem k tomu, že jsem se při služebních cestách setkal s mnoho informacemi zvyšetřování Alexei Navalného,

vím, že to, co on říká, je pravda. Můžu tedy soudit, že mluví pravdu i o Kryvonogichové.

Kterou investigaci týmu Alexei Navalného můžete osobně potvrdit?

Asi nejsem začnýši je Putinu v palác. Všichni se snažili médy a přesvědčit, že jde o nějaký aparthotel.

Já se chtěl přirozeně taky dozvědět, o co ve skutečnosti jde. A tak jsem zašel za svým kolegou.

Za tím, co já služibně jezdím tam, kde není připravená rezidence, on pravidelně jezdí do Soči a Petrohradu.

Jezdí tam pořád, bývá tam hodně často. Pokud někdo ví, jak to tam vypadá, je to on.

Tím spíš, že má nastalosti rádiové spojení a osobně objíždí a kontroluje všechny objekty, které má Putin navštívit.

Zeptal jsem se ho, ten palác, ten fakt existuje. A on, jasně, že existuje. Často tam jezdím, abych skontroloval spojení.

Navalného tím taky identifikoval jednu z Putinových jachet, Šeherezádu. Mluvilste z kolegi někdy o téhle lodi?

Informace o Šeherezáde vyšli na jevo až potom, co začala válka. V tůdobu jsem se s nikým nechtěl moc bavit, protože všichni done konečná a schutí mluvili o válečném krve pro lidí.

Nemohl jsem s nikým mluvit, ale sám jsem si všiml, že Navalného tím zveřenil seznam zaměstnancu FSO.

Něktá z těch jmen mi zněla velmi povědomně. Jde o to, že když jsem na stužibní cestě, musím kontrolovat seznam zaměstnancu.

Takže pokud je správní seznam, tak ani v případě Šeherezády nemám žádné pochybnosti o tom, že jde o Putinovů jachtu.

Říká, že jste instalovali speciální komunikační spojení v pohyblivých objektech. Co to bylo za zahrízení?

Leta dla helikoptéry jachty, těm říkáme čluny, motorové čluny, nebo zvláštní vlak.

Co je to ten zvláštní vlak?

Je to prezidentův vlak. Poprvé se v našem pracovním rozvrhu objevil někdy v roce 2014 nebo 2015.

Vypadá jako obyčejný vlak, stejný jako mají ruské dráhy, šedí s červeným pruhem.

A proč ho prezident používá?

Protože je méně nápadný. Leta dla jsou na některých zahrízeních vidět, zatímco vlak.

Kolik takových šedích s červeným pruhem existuje?

Nejdůležitější je, aby nemohli být vysledováni. Ten vlak se používá kvůli utajení.

Přestuje Putin svým vlakem často?

V letech 2014 až 2015 jsme na něm teprve začali pracovat a vybavovat ho.

Pravidelně se začal vlak používat někdy mezi srpnem a zářím 21.

Ukázalo se, že naši zaměstnanci musí být pro cestování tímhle vlakem v karanténě.

Když začala válka, kolegové říkali, že prostě na nějakých 40 nebo 45 dní odjedou směr rezidence Valdaj.

To je prezidentská rezidence v Novgorodské oblasti.

Karantény pro posádku v laku fungují na principu turnusu.

Jeden tým strídá druhý.

Může se stát, že během tohoto turnusu se nikam nepojede, ale lidé jsou pořád v pohotovosti.

Prezident má taky telefoní budku, kterou vozíme na každý zahraniční výjezd.

Je to místo, ze kterého je možné vést za ručeně důvěrné rozhovory.

Ta budka je samozřejmě velká, jde o přibližně 2,5 m vysokou kostku,

pracoviště a telefon, který můžete použít beze strachu,

že tu konverzaci někdo odposlechné, nebo že si jí přečtou zahraniční spravodajci.

Co je to za lodina, kterých jste instalovali komunikační prostředky?

Jak velké jsou to lodiny?

Jsou to skvěle vybavené jakty se dvěma až třemi palubami bohatě zdobené,

ale měli bychom mít napaměti, že některé z nich jsou skutečně majetkem prezidentské administraty.

Vyčili, ne všechny jsou ze 100% vlastněny soukromně.

Má se mých zatalé tamé služby hodně, hlavně na Petrohradském ekonomickém fóru.

Tam ich bylo kolem 20.

Má se za to, že Vladimir Putin vlastní bunkry, tak se říká jeho rezidencím.

Byl jste někdy ve skutečném bunkru, který protiletectkém krytu?

Zařizoval jste tam někdy spojení?

Dřív jsme nikdy protiletectké kryty nedělali,

ale tedy, když jsme byli v řínu v prostorách Ruské ambasády v Kazachstánu,

instalovali jsme jednu linku do protiletectkého krytu.

Ačkoliv předtím jsme vždycky spojovali jen velvyslancovou kancelář.

On je to jistý druh paranoje.

Jste na půdě jiného státu.

Ten stát je svolavatel samitu, poskytuje veškerou ochranu.

Samotné velvyslane ství je tedy taky hlídané.

Inými slovy se Vladimir Putin obává,

že by mohl být na zahraničních cestách ohrožen na životě.

A proto potřebuje mít k dispozici bunkr, odkud by mohl někoho kontaktovat?

No k čemu jinému je protiletectký kryt?

Ano, tak tomu rozumím, prostě se bojí.

Vladimir Putin má několik oficiálních a neoficiálních rezidencí,

kterou využívá nejčastěj.

Ta nejnavštěvovanější je Valdai.

Sou tu dva pozoruhodné detaily.

Jeho kancelář, ať už v Petrohradě, Soči nebo Novoogarjově,

jsou všechny stejné, všechno je v nich identické.

Stávalo se, že jsem věděl o tom, že je prezident v Soči.

V televizi v pozadí byly puštěné zprávy,

a ty tvrdili, že pořádá z chůzku Vnovoogarjově.

Tak jsem se zeptal kolegy v Soči, on už odjel?

Ne, řekl mi, pořád je tady.

Klucy mi pro pobavení vyprávěli,

že když je Putin v Soči tak tam zůstává,

přitom se ale předstírá, že ze Soči odletěl.

Přistaví letadlo, projde kolona, ale Putin, Putin je dál v Soči.
Přišel jim to k smíchu.
Je to prostě lest, která má v první řadě z mást zahraniční rozvědky,
a v řadě druhé předejít pokusu o atentát.
Slyšel jste někdy od svých kolegů,
že by se někdo na Vladimira Putina pokusil spáchat atentát?
Ne, ale to nezmenšuje jeho strach.
Proč by jinak bylo zapotřebí takových kouřových clon?
Válka.
Při pohledu zpět na únorové události.
Kdy jste si po prvé uvědomil, nebo získal jistotu,
že jde o to, o co ve skutečnosti jde.
Že to bude válka.
Nebylo to nic v Putinově chování nějaký vzorec,
ale z toho, co se dělo v médiích, jsem jasně chápal, že se něco stane.
Stejně jsem tomu ale nevěřil.
Stejně jsem ale nevěřil tomu, že dojde k válce v plném rozsahu.
Mohl jste pozorovat Vladimira Putina do celá dlouhou dobu.
Je podle vás muž, kterého jste poznal v roce 2009,
a ten, který oznámil začátek války,
tou samou osobností, nebo se nějak změnil.
Zlediska chování jsou to dvarů zmí lidé,
když se jako někdejší šef Federalní Služby Bezpečnosti,
Ruské FSB, stal premiérem a potom prezidentem
byl energický a aktivní.
Soudě podle spousty jeho pracovních cest byl takhle aktivní
ještě do roku 2020.
Teď se odstříhl od světa pomocí všech druhů barier,
jako je karanténa nebo informační vákum.
Jeho realita je skreslena.
Přičetný člověk v 21. století,
který objektivně sleduje všechno, co seděje ve světě,
na tož pak ten, který dokáže předvídat vývoj,
ale spoň ve středně dobém horizontu, by tu to válku nedopustil.
Vaši kolegové zaujímají po něku tyní,
až hurá vlastenecký přístup.
Podporují prezidenta a válku.
Vysvětlili vám někdy, proč si myslí, že je válka nevíhnutelná?
Samozřejmě vám odpovím, ale nejde o moje slova.
A z ní to hrozně.
Poměry je přibližně 50 na 50.
Polovina lidí z FSO si myslí, že jsme měli kivský majdán
už v roce 2014 zasypat raketami.
Zatímco ostatní se ptají na co jako, co jiného teď máme dělat.

Uprímě jsem doufal, že se najdou lidé, kteří alespoň v soukromých dohovorech začnou říkat něco jako, chlapy, tohle je válka, umírají lidé.
Doufal jsem, že taková slova uslyší.
Bohužel jsem slyšel prakticky jen slova plné podpory putinovy války.
Sloužil jste v FSO od roku 2009 do roku 2022.
To je velká část vašeho života, prostě významné období.
Litujete něčeho, litujete, že jste vůbec, kdy nastoupil?
Díky mé práci v FSO jsem viděl, jak se skreslují informace.
I moje manželka říká, že nebíd mně.
Prostě jsem přišel domů a řekl jí, ach, můj bože, jsou to takové nesmysly.
To, co ukazuje v televizi, vůbec není pravda.
Nechci na to myslet, ale pokud bych nebyl přístusníkem FSO, děsí mě vůbec si to připustit.
Mohl jsem teď být jedním z podporovatelů symbolu Z.
Protože bych sledoval televizi.
V rolem roku 2014 jsem byl ale světkem něčeho, co zásadně změnilo můj pohled na věc.
V březnu 2014 jsem odletěl na krim.
Měl jsem možnost mluvit s lidmi, kteří tam žili.
Referendum už bylo vyhlášené a já měl příležitost zeptat obyvatel, jestli aneksi podporují.
Byla to skutečně 7,90% dní podpora?
Nepanovalo takové obecné načení, jakoby ti lidé byly snad skoro 100%.
Pokud se lidé vyslovili pro, zvlášť s tak vysokým výsledkem, neměli by existovat žádné pochybnosti, ale u nich to byl 50 na 50.
Polovina se tvářila jako no dobře, při pojení k Rusku se zdá bí dobrý nápad, zatímco druhá půlka měla vážné pochybnosti.
To byl okamžik, kdy mi v hlavě začalo blikat červené světílko.
Takže ano, jsem vděčný za svou práci, protože mi otevřela oči.
Litují, ale že jsem se nikdy nezajímal o politiku, protože spousta věcí v našich životech je přímo zpíata s politickou angažovaností.
Dokonce i děcká hřiště musíte za ně lobovat u svého poslance.
Jaké varovné signály tu byly krom někrymu?
Bylo ich hodně, když jezdíte na služební cesty s te světkem všech příprav.
Když jsem viděl tu spoustu peněz, které se utráceli, aby jeden muž mohl zůstat ve funkci, běžilo mi hlavou plno otázek.
Dřív jsem o tom možná nepřemýšlil, ale po roce 2014 se to začalo nabalovat jako sněhová koule.
Kolik asi stojí všichni přemístit a ubitovat, jde ohromné sumy utracené za pěti hvězdičkové hotely pro 200 hlavé delegace.
Pracovní cesty taky zahrnují soukromý program.
Ten dotičný, přiletí a stráví nějaký čas spulhodinovým vystoupením pro televizi.

Z toho se odvisílá dvouminutový klip, možná ještě kračí.
A pak jde na nějaké místo, v horách, do nějakého hotílku, k řece.
Prostě má soukromý program.
Přiletí, vystoupí a je po všem.
Nedávný příklad za všechny.
Předseda vlády Michail Mišustin byl v Gorno-Altajsku.
Strávil tam na akci asi hodinu a půl.
Celou dobu jsem byl v horách a nastavoval jsem pro premiéra spojení v pensionu Altay Village.
Když jsme tam dorazili, pobyt v nejlevnější chatě stál asi 120 nebo 130 tisíc rublů za den.
Ta nejdražší stála na den kolem 300 tisíc.
Delegace to byla velká a tak zaplnila všechny pensiony na celých 7 dní.
Tím vy vstali další otázky.
Ty sám si takovou dovolenou nemůžeš dovolit,
jestli je to útrata z peněz daněvých poplatníků,
není to na jednoho člověka příliš?
A pokud to nejsou peníze daněvých poplatníků,
pak jde přímo o korupci?
Výstražné světílko blikalo čím dál víc.
Od 2014 jsem všechno viděl daleko jasněj, ale pořád jsem to trpěl.
Až do 24. února loňského roku, kdy už to dal nešlo.
Jak si vysvětlujete skutečnost,
že jste jediným členem FSO, kterému funguje jaký si vnitřní alarm?
Podívejte se.
Služba v FSO má jisté výhody.
Není to velký plat, ale stabilita.
Vezměte si například mě.
Vydělával jsem kolem 80 tisíc rublů.
Pak tady byly ještě odměny. Dostal jsem se na nějakých 100, 110 tisíc.
Na Moskvu to samozřejmě není nějak moc, ale obecně je to dost.
Může to ale vykompenzovat to, že většně nejste doma s dětmi?
To je další otázka.
Nicméně můžeš jet na služební cestu kamkoliv na světě.
Na místa, která by si za svých 80 až 100 tisíc nikdy nemohol dovolit.
Oto víc, jestli ani tolik neviděláváš.
Přesto.
Vaši kolegové jsou světky toho, jak se stejné množství peněz,
které za měsíc vydělají rozhyjí neběhem jedné hodiny,
ale během jedné minuty nejsou z toho nesvíť.
Zajímalo by mě proč ne?
Pravděpodobně proto, že jsou toho sami součástí.
Jen si to představte.
Kempinski nebo jiný luxusní hotel, kde byste se sami nikdy v životě neubitovali.
K tomu navíc plná penze.
Na tom přeci musí být něco lákavého.

Směče podívat na místa, kam byste se jinak nedostali.
Já jsem taky dělal kompromisy s vlastním svědomím.
Můžím oči, budu dělat, že se mě to netíká
a takhle zvládnou doklepat z bývalí dva roky do výsluhy.
Kolegové měli zase své důvody.
Penzy, děti, které je potřeba šatit, živit.
To je asi největší motivace v jejich práci pro FSO,
ale proč podporují válku a žijí podporují?
To je celkem jasně vidět.
Nevím, nevím proč to taky.
Válka při tom na ochranou službu přímo dopadá.
Naši kolegové jsou za pojeni do bojových operací.
Na služební cestě do velikého Novgorodu
jsem mluvil s lidmi z místního speciálního střediska
pro informace a komunikaci.
Změňovali se o mobilních komunikačních jednotkách,
které jsou na Ukrajinu vysílány ze zvláštních středisek
centralního federálního regionu v Rusku.
Také mi ukázali nějaké fotky jednotek,
které byly kompletně zničeny takových pět jednotek,
skládajících se každá ze tří vozidel s posádkou.
Odhaduj, tak pěti nebo šesti osob.
Pokud mohu soudit s fotek, nikdo to nepřežil.
O mobilizaci ve velikém Novgorodu
jsem si dozvěděl 21. září.
Pár dní potom, co proběhla ta leta konverzace.
Pamatuju si ten zaražený výraz může,
který nám smrt členu FSO oznámil.
A o pár hodin později se nálada úplně změnila.
Úplně změnila ve stilu tak, a teď bychom mi měli dát, co proto.
A to vám říkal ten stejný člověk?
Ne, nebyl to on, ale ta nálada, ta byla přesně taková.
Je něco, co byste chtěl svým kolegům z FSO vzkázat?
Ano, chtěl bych něco vzkázat všem ruským důstojníkům,
včetně těch z FSO.
Máte informace, které běžně nekolují v ETER nebo v televizi.
Já sam jsem toho viděl jen zlomek.
Ozvěte se a podpořte má vrzení další důkazy.
Pomůžete tak našim spolu občenům dozvědět se pravdu.
Jsem si jistý, že jste měli ohledně jednání
vrchního velitele otázky, ale kvůli přísaze
jste se na nic nevyptávali a hladce plnili jeho rozkazy.
Nicméně to, co se teď děje, je zahraniční únosnosti
a vymiká se to zdravému rozumu.

Nemusíte poslouchat trestuhodné rozkazy a sloužit tomuto válečnému zločinci Vladímiru Putinovi.
A já za válečného zločince považuji.
Invaze na území suverenního státu je jednoduše nepochopitelná dochází k ostřelování obytných budov a kritické infrastruktury.
Kolik bezejmenných obětí už má ta hle válka?
A kolik z nich jsou děti?
Kolik takových obětí je ještě zapotřebí, abyste to přestali trpět?
To, co se teď děje na Ukrajině, všechno ta skáza, válečná agrese, terorismus, genocida Ukraíncu, to všechno jsou trestné činy.
A náš prezident se stal válečným zločincem.
Musíte přestat splněním těchto trestuhodných rozkazů.
Členové FSO jsou neustále v prezidentově blízkosti, tak za ním jich děte a řekněte mu to.
Je na vás, abyste s tímto šílenstvím rychle skoncovali.
Věřím, že to uděláte, protože můžete zachránit spoustu životů.
Pravděpodobně budu našťšen, že nejsem dobrý vlastenec.
Vlasteneství je, ale o lásce, krodné zemi, a v této fázi je to právě naše země, kterou musíme zachránit.
Probíhá šílená a hrozná válka, a tam musí být co nejrychleji zastavena.
Vrát bych taky něco vzkázal ruským občanům.
Věřím, že všechno, co jsem právě řekl, jen potvrdí skreslování informací v naší zemi.
Všichni jsme držení vetmě.
Říkají nám jen pohodlné pravdy, které jsou ale výhodné, jen pro jediného člověka.
Silá léta nás vedli k tomu, abychom si nevibírali zdroje informací a nevyčnívali.
A to je jedna z příčin, které vedli k této válce.
Náš prezident a premiér jsou obyčejní státní úředníci, jsou našimi zaměstnanci a platíme je zdaní.
Podstatou jejich služby je zlepšovat naše životy.
Takže si zkuste odpovědět na tuhle otázku.
Zlepšil se za posledních 10 let váš život?
A co za posledních 8 až 9 měsíců?
Nemyslím si.
A tohle dokládá, že je něco špatně.
Znamená to, že vedení naší země neodvádí dobrou práci.
Trvá léta, než se postaví děcká hřiště nebo opraví silnice,

zatímco represivní zákony projdou trojím čtením
a soupřijaty státní důmou během jediného dne.
A to jen proto, aby vás vláda udržela na úzdě
a báli jste se klást otázky nebo mluvit na hlas.
Poslanci, kteří takové zákony přijímají,
tu mají být proto, aby zastupovali vaše zájmy.
Bíte jistě, že jste si je skutečně zvolili.
Náš prezident stratil kontakt se světem.
Má let žije v informační bublině
a většinu času tráví ve svých rezidencích,
který media velmi přiléhavě přezdívací bunkry.
Patologicky se bojí o svůj život.
Obklopuje se neproniknutelnou barierou karantén
a jak znovu říkám, je v informačním váku.
Cenu pro něj má jen život jeho samotného
a jeho rodiny nebo přátel.
Životy vašich rodin a vašich přátel ho nezajímají.
V zemlání na porážku na území nezávislé ukrajiny
jasně ukazuje, že se ani trochu nezajímá o to,
co se děje naší zemi a co se děje u krajíně.
Je mu jedno, že způsobuje útrapy, skázu
a smrt bratrskému lidu i nám.
Nechce se mi věřit, že naší občané tuhle válku podporují.
Jsem si jistý, že ne.
Pokud je to i váš případ, proč mlučíte?
Řekněte to tak hlasitě, jak to je nejde.
Přímo Kremlu, osobně Putinovi.
Naždování, demonstrace a pochody,
i když je Putin zalezlý v některém ze svých bunkrů,
může si bezpochyby vyslechnout, že jeho lid je protiválce.
Tahle zločiná válka nikdy neměla začít
a měla by co nejrychlejší skončit.
Život je nejvyšších hodnotov
a my v Rusku jsme na to zapomněli.
Lidé jsou považování za kanónen futr
potravu proděla.
Bude to pokračovat tak dlouho, dokud budeme sticha.
A válka musí skončit
a je na čase prolomit mlečení.
Tohle už je všechno z Vinohradské 12.
z pravodajského podkástu Českého rozhlasu.
Slyšeli ste rozhovor s Glebem Karakulovem,
bývalým kapitánem ruské federalní ochrané služby.
Tekst jsme získali od investigativního centra Dosie.

Načetl jsem ho spolu se šárkou Fenikovou a Petrem Buštou.

Rozhovor v originále vedl Ilya Rožděstvenský.

Vycházeli jsme z anglické mnohdy

ze stručnější verze rozhovoru.

Do češtiny ho přeložila a seditovala Zuzana Marková.

A abychom dodrželi původní význam Karakulových slov,

tak některé pasáže ještě s originálním zněním

porovnával Miroslav Tomek.

Sound Design obstaral Jaroslav Pokorný.

Další naše epizody si můžete pustit tam,

kde jste zvyklí ať už na webu i rozhlas CZ

nebo v jakékoliv podcastové aplikaci.

Můžete nám i psát a to na e-mail

Vinohradská12 zavináč rozhlas CZ.

Naslišenou v pondělí.